

обов'язково транслювати це на всій території України включаючи тимчасово окуповані території. Водночас, потрібно суворо наказувати ЗМІ та інші інформаційні ресурси, які порушують мовне законодавство, поширюють дезінформацію та проводять антиукраїнську пропаганду.

Таким чином, якщо Україна не буде нарощувати свій інформаційний потенціал то росія заповнить інформаційний простір і буде транслювати свої наративи та ідеї, які завдадуть ще більшої шкоди нашій державі та її громадянам.

Література

1. Загальна декларація прав людини. Прийнята і проголошена резолюцією 217 А (III). Генеральної Асамблеї ООН від 10 грудня 1948 року. Ст. 19. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015#Text. [1].
2. Конвенція про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року. Ст. 14. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_154#n67. [2].
3. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права. (Міжнародний пакт ратифіковано Указом Президії Верховної Ради Української РСР N 2148-VIII (2148-08) від 19.10.73). Ст. 20. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_043#Text. [3].

Лисенко Д.М.

Херсонський державний університет

СПЕЦИФІКА СУЧАСНОГО ПОГЛЯДУ ДО ІСТОРІЇ КОМІТЕТІВ НЕЗАМОЖНИХ СЕЛЯН (1920-1933 рр.) ПІВДНЯ УКРАЇНИ

Актуальність теми полягає у новітньому дослідженні глибинних процесів трансформації українського соціуму, крізь призму аграрного аспекту. За основу взято українське селянство, яке протягом століття залишається важливим чинником економічного розвитку України.

Дослідженням історії комітетів незаможних селян займались Капустян Г. Т [4], Кульчицький С.В [5] [6] та Левандовська Е. Е [7]. Загальні питання українського селянства досліджували Акунін О [1] та Водотика С.Г [2].

Після розпаду Радянського Союзу історики отримали широкі можливості для нових досліджень. Певна більшовицька шаблонність та цензура нарешті зникла з

елементів написання наукових робіт. Ми отримали можливість різнобічного аналізу будь-якого проблемного питання в історії України. Одним з цих елементів є стан розвитку селянства, як базису української економіки.

Початок 20х років ХХ ст. став для України по-справжньому епохальним. Війна та зміна влади призвела до певного нерозуміння соціуму, що на них очікує в майбутньому.

Прихід комуністичної партії до влади, змусив їх шукати для себе союзників. Соціальною опорою, для партії, стали певні групи люмпенізованих осіб, бідняків та нижче середнє селянство.

Для виявлення особливостей сучасного погляду до історії комнезамів, для порівняння, нам треба чітко показати відношення радянської історичної науки до КНС. Багатотомна історія УРСР нам вказує виключно позитивні ролі комітетів незаможних селян: відбудова сільського господарства, взаємодопомога між партією та бідним селянством, допомога потерпілим від голоду 1921-1923 рр. і тд. [3, с. 69].

Підтверджуючим фактом важливості теми комітетів незаможників, для більшовиків було те, що голова РНК УСРР Х. Раковський покладав надії саме не на ради, а на КНС, які мали повторювати функції рад. Також Комісар землеробства УСРР Д. Мануїльський був одним з ініціаторів утворення ради, основа яких були лише бідняки та нижче середнє селянство [6, с. 486].

На прикладі КНС на Херсонщині можемо спостерігати як скрупульозною більшовики відносились до соціального, національного та гендерного питання. В Голопристанському РайКНС, ми бачимо наявність різних соціальних груп, які входили в склад комнезамів. Де лишень близько 50% були бідняками, крім них це були середняки (члени КП(б)У, студенти...) та навіть «куркулі». Важливим елементом було залучення жінок до КНС, оскільки в переважній більшості особовий склад незаможників був чоловічий. Щодо національного елемента зазначається, що переважну більшість займали саме українці – близько 90% особового складу. Наприклад, сказано, що у Цюрупинського СільКНС з 70 членів КНС – українців було 65, а росіян 5 [8, с. 67].

Сучасні тенденції історії селянства півдня України роблять акцент на психологічній метаморфозі населення, через наслідки колективізації та Голодомору. Загалом до колгоспний селянський соціум України ділять на декілька груп: біднота, середняки та дрібні капіталісти (куркулі). У свою чергу в кожній групі була своя морально-психологічна специфіка [2, с. 43].

Саме біднота та частково середнє селянство стало основою комітетів незаможних селян. Після політики більшовиків, на півдні України, яку в тому числі проводили руками КНС, а саме: примусова колективізація, конфіскація майна, організація Голодомору, моральний стан селянства ставав дедалі гірше [1, с. 267-269]. Однак, на сьогоднішній день громадськість покладає всю повноту відповідальності, за ці злочини, на верхівку більшовицького керівництва. Адже саме вони намагались втілити принципи «поділяй та володарюй», «грабуй награване». Проте, саме певна частини місцевого населення їм допомогли в цьому [4, с. 85].

Сучасні дослідження організації КНС, говорить про мотиви, якими керувалися більшовики організовуючи комітети незаможників. Саме це досить детально висвітлюють в новітній історіографії з даного питання. В підсумку, комнезами повинні були стати опорою радянської політики на селі, сприяючи поглибленню соціального розшарування села [7, с. 119].

Також основну увагу діяльності КНС, у сучасній історичній науці, приділяють саме їх функціям. Так як активну діяльність комнезамів партійна влада використовувала у примусовій хлібозаготівлі. Комнезами використовували досвід ще з часів «воєнного комунізму» з конфіскацією хліба у селян. Також активно говориться про ревізію заможних господарств. Така політика влади та їх поплічників негативно вплинула на моральний стан працюючого селянина. Комнезами продовжували реалізовувати план хлібозаготівлі, забираючи у людей зерно, та розподіляючи його між собою [5, с. 206].

Таким чином, ми бачимо, що новітні тенденції дослідження даної теми мають різнобічний характер. Історики визначають вкрай негативні моменти діяльності КНС, доводячи це конкретними факти, які змогли віднайти в документах, що залишились по сьогоднішній день. Дуже важко виділити певні особливості історії

КНС саме півдня України, які б відрізнялись від інших регіонів нашої держави. Проте в цій частині країни більшість населення є аграрною, і саме воно стало точкою опори радянської влади 1920-1930х років.

Література

1. Акунін О. Селянство півдня України в кінці 20-х – на початку 30-х років ХХ століття: побутовий, морально-психологічний та соціальний аспекти. Вип. 15. 2006. 265-272 с.
2. Водотика С.Г. Зміни в соціально-класовій структурі селянства України напередодні масової колективізації (1927–1929 рр.) / Водотика С.Г., Мазур І.Д. Український історичний журнал № 2. 1983. 42–51 с. 28
3. Історія Української РСР : у 8 т., 10 кн. Т. 6: Українська РСР у період побудови і зміцнення соціалістичного суспільства (1921-1941) редкол.: П.П. Гудзенко, Київ, 1977. 543 с 38
4. Капустян Г. Т. Більшовицький варіант політики "римських цезарів", або: комнезами як вияв люмпенської психології, Український селянин Вип. 17. Черкаси, 2017. 84-88 с 39
5. Капустян Г. Т. Комітети незаможних селян у системі радянсько-більшовицької політики Український селянин №9. Черкаси, 2005. 203-207 с. 40
6. Кульчицький С.В. Комітети Незаможних Селян, Енциклопедія історії України: Т. 4, Київ, 2007. 485-487 с. 41
7. Левандовська Е. Е. Роль комітетів незаможних селян у впровадженні радянської політики на селі (1920-1933 рр.) / Е. Е. Левандовська // Наукові праці історичного факультету Запорізького національного університету. - 2013. - Вип. 37. - С. 118-123 27
8. Лисенко, Д. М. Соціальний склад комітетів незаможних селян 1920-1933 рр. на прикладі Херсонщини / Д. М. Лисенко // Актуальні проблеми історії та археології : регіональний та глобальний вимір : матер. Всеукр. наук.-практ. конф./ редкол. : Н. М. Кузовова (відп. ред.) та ін. – Херсон : Вид-во ХДУ, 2021. – С. 66-68.

Луков Р.М.

*Київський національний університет
інтелектуальної власності та права*

Національний університет (Одеська юридична академія)

СУЧАСНІ ЗМІНИ УКРАЇНСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА ЩОДО КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Запровадження воєнного стану у зв'язку з проведенням збройної агресії росії на території України від 24.02.2022 року суттєво вплинуло на життєдіяльність у країні, що відповідно викликало потребу в посиленні захисту внутрішніх правовідносин. Ці події актуалізували необхідні зміни до кримінально-правових положень з метою належного державного врегулювання. Слід враховувати, що у зазначених